

slagets § 1, nr. 1, stk. 9, vil fastsætte, at det er en betingelse, at den udenlandske uddannelse er forskningsbaseret og lever op til tilsvarende krav om kvalitet, sammenhæng, relevans og faglig progression, som gælder for danske uddannelser. Det vil sige, at den udenlandske uddannelse i sin helhed har et tilsvarende kvalitetsniveau som den danske uddannelse. Hvis det ikke er tilfældet, kan der ikke tildeles en dansk grad. Herudover vil ministeren fastsætte, at det er det enkelte danske universitet, som beslutter, om det er fagligt forsvarligt at tildele studerende, som alene har taget en del af sin uddannelse i Danmark, en dansk grad.

Tildelingen af en dansk grad vil yderligere kræve, at et vist omfang af uddannelsens ECTS-point er gennemført ved det danske universitet. Det forventes, at ministeren vil fastsætte, at mindst 1/3 af den samlede uddannelses ECTS-point skal være gennemført ved en uddannelse på et dansk universitet. Ministeren vil tillige fastsætte, at der normalt kun kan tildeles en dansk grad til studerende fra et udenlandsk universitet, hvis studerende fra et dansk universitet tilsvarende får mulighed for at opnå en grad fra det udenlandske universitet.

Til stk. 9

For de dele af en dansk uddannelse, der foregår ved et udenlandsk universitet, gælder reglerne for det pågældende universitet, jf. forslaget § 1, nr. 1, stk. 7. Derfor vil de opgaver, der er pålagt institutlederen, studielederen og studienævnet, for så vidt angår tilrettelæggelse og kvalitetssikring af uddannelsen og undervisningen, efter universitetslovens § 17, stk. 4, § 18, stk. 5 og 6, ikke fuldt ud kunne bringes i anvendelse for disse danske uddannelser. Tilsvarende kan det være vanskeligt for ministeriet at behandle klager over retlige spørgsmål efter universitetslovens § 34, stk. 1, for de uddannelsesdele, der foregår ved et udenlandsk universitet.

Det er tanken at fravige visse regler om uddannelse i de bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i universitetsloven, fx regler om, at mindst 1/3 af en uddannelse skal dokumenteres ved eksterne prøver (ekstern censur), og at karakterer gives efter 13-skalaen.

Der henvises tillige til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1, stk. 5 og 6.

Det er tanken at udstede reglerne efter drøftelse med relevante parter, herunder andre ministerier og myndigheder.

Til nr. 2

Til stk. 2

Det foreslås, at afholdelse af danske prøver og eksaminer i udlandet, for så vidt angår universitetsuddannelserne, som hidtil har været forankret under undervisningsministerens ressort (lov nr. 247 af 6. april 2001), får hjemmel i universitetsloven. Der er tale om en teknisk inkorporering af de eksisterende regler.

Efter loven om afholdelse af danske prøver og eksaminer i udlandet har undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at prøver og eksaminer kan afholdes i udlandet. Samtidig har undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling fra private, der har begæret den pågældende prøve eller eksamen afholdt i udlandet.

Forslaget indebærer, at ministeren for videnskab, teknologi og udvikling i medfør af universitetsloven får en tilsvarende bemyndigelse til at fastsætte regler om afholdelse af danske prøver og eksaminer i udlandet, for så vidt angår de uddannelser, der er omfattet af universitetsloven. Samtidig er der efter forslaget hjemmel til, at reglerne kan omfatte brugerbetaling fra studerende, der ønsker den pågældende prøve eller eksamen afholdt i udlandet.

For så vidt angår formuleringen »eventuelt på særlige vilkår«, henvises til lov om afholdelse af danske prøver og eksaminer i udlandet, jf. § 1, stk. 1, 1. pkt., og lovbemærkningerne hertil.

Der er parallelitet mellem den bemyndigelse, som undervisningsministeren har, og den bemyndigelse som ministeren for videnskab, teknologi og udvikling får efter forslaget.

I dag er der fælles regler om afholdelse af prøver i udlandet for en række videregående uddannelser i bekendtgørelse om eksamen ved visse videregående uddannelser under Undervisningsministeriet og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, jf. § 11 a og 11 b i bekendtgørelse nr. 537 af 28. juni 2002.

Af reglerne i § 11 a følger blandt andet, at et universitet kan afholde prøver på en dansk repræsentation i udlandet, når den studerende og vedkommende repræsentation er indforstået hermed, og når det er begrundet i, at den studerende af praktiske eller økonomiske grunde ikke kan deltage i universitetets prøver i Danmark.

Det følger af reglerne i § 11 b, at universitetet kan lade den studerende helt eller delvist betale de udgifter, som universitetet har afholdt i forbindelse med prøvens afholdelse i udlandet. Det er dog en betingelse, at den studerende forud skriftligt har erklæret sig villig til at betale de pågældende udgifter på baggrund